

ВІДГУК
офіційного опонента, доктора філософії,
доцента Сажієнка Олександра Петровича
на дисертаційну роботу Барладина Василя Івановича
«Цифровізація фахової підготовки майбутніх педагогів професійного
навчання у закладах вищої освіти»
подану на здобуття ступеня доктора філософії
за спеціальністю 015 Професійна освіта (за спеціалізаціями)

Актуальність досліджуваної теми дисертаційної роботи. Прогрес розвитку суспільства у ХХІ столітті тісно пов'язаний з урізноманітненням засобів цифровізації в усіх сферах життєдіяльності. Нинішній світ відчуває дедалі більший вплив цифрових технологій на модифікацію та вдосконалення процесів.

Впровадження цифрових засобів підвищення якості освіти нині визнається однією з ключових ліній реформування фахової підготовки майбутніх педагогів професійного навчання. Відмінними особливостями цифровізації як тренду організації навчання майбутніх педагогів професійного навчання є цифрове презентування змісту фахової підготовки, спрямування студентів до налагодження ефективної віртуальної комунікації, розвиток здатності виконувати складні педагогічні завдання в умовах мінливого середовища. Адже якість підготовки студентів-педагогів виступає цілісною єдністю її процесуальних і результативних характеристик, що відбивається у сформованій професійній компетентності.

Тобто сучасне суспільство потребує педагогів нового покоління, котрі здатні конкурувати у цифровому середовищі, креативно презентувати зміст навчання засобами цифрових технологій, швидко адаптуватись до соціальних змін, виявляти ініціативу, гнучко застосовувати педагогічні інновації у професійній діяльності. Широкими дидактичними можливостями у цьому напрямі володіють цифрові технології, що забезпечують цифровізацію освіти та створення цифрових освітніх середовищ у ЗВО.

У сфері вищої педагогічної професійної освіти науковці вивчають різноманітні аспекти цифровізації, які породжують кардинальні зміни в організації освітнього процесу та підвищують його якість, проте й досі можливості цифровізації фахової підготовки майбутніх педагогів професійного навчання у ЗВО використовуються дещо фрагментарно. Це не повною мірою забезпечує системність педагогічних впливів на формування професійної компетентності студентів-педагогів та, загалом, розвиток особистості майбутніх педагогів професійного навчання, здатної до ефективного функціонування в оновленому професійному просторі.

Поліфонічність результатів досліджень, присвячених різним аспектам професійної підготовки майбутніх педагогів, у тому числі професійного навчання, що володіють незаперечною науковою цінністю і практичною значущістю, не сповна вирішують проблему цифровізації фахової підготовки майбутніх педагогів професійного навчання у ЗВО через недостатність методик, спрямованих на використання можливостей цифрових технологій, середовища ЗВО. Усе це формує важливу проблему модернізації вищої професійної педагогічної освіти у контексті вимог сучасного суспільства.

Враховуючи проблематику цифровізації, цифрової трансформації освіти та формування фахової підготовки майбутніх педагогів професійного навчання у закладах вищої освіти, своєчасним є дослідження Барладина В. І. з теоретичних, методичних та практичних аспектів формування професійної компетентності майбутніх педагогів професійного навчання засобами цифрових технологій у цифровому освітньому середовищі. Тому подана до захисту дисертаційна робота є ваговою, а вибір теми – актуальним, що відповідає потребам цифрового покоління.

Робота структурована та виконана відповідно до вимог на здобуття наукового ступеня доктора філософії з галузі знань 01 Освіта / Педагогіка за спеціальністю 015 Професійна освіта (за спеціалізаціями).

Важливо врахувати, дисертацію виконано відповідно до плану науково-дослідної теми «Підготовка майбутніх фахівців в інформаційному середовищі педагогічних закладів освіти» Тернопільського національного педагогічного державного університету імені Володимира Гнатюка (РК № 0122U000108).

Тему дисертації затверджено (протокол № 4 від 22 листопада 2022 р.) та уточнено (протокол № 20 від 16 липня 2026 р.) Вченою радою Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка.

Ступінь обґрунтованості наукових положень, висновків і рекомендацій, сформульованих у дисертації. Обґрунтованість наукових положень, висновків та рекомендацій забезпечено логічним узагальненням теоретичного матеріалу, його системним викладенням та застосуванням науково-методичного апарату.

На високому науковому рівні обґрунтовано вибір теми, визначено мету, завдання, методи дослідження. Обраний автором комплекс методів дослідження дозволив повною мірою забезпечити достовірність та надійність отриманих у науковій роботі результатів, зокрема аналіз, синтез, узагальнення, проєктування, педагогічне моделювання, педагогічний експеримент, тестування, інтерв'ювання, методи математичної статистики та ін.

Достовірність й обґрунтованість сформульованих положень забезпечується посиланнями на наукові праці як українських, так і зарубіжних науковців та підкріплюється досить широкою інформаційною базою дисертації (219 найменувань, з них 77 – іноземними мовами).

Зміст анотацій, поданий українською та англійською мовами повністю відображає зміст дисертації. Матеріали дисертації пройшли необхідну апробацію на міжнародних, всеукраїнських та міжкафедральних наукових конференціях. Результати дослідження доповідалися на обласних науково-методичних конференціях, науково-практичних семінарах, засіданнях кафедри.

Барладин В. І. довів, що цифровізація фахової підготовки майбутніх педагогів професійного навчання у закладах вищої освіти постає як системний процес оновлення змісту, форм, методів і засобів професійної підготовки на основі інтеграції цифрових технологій у цифрове освітнє середовище.

Опрацювавши навчальну і науково-методичну літературу, довідкові та статистичні джерела дисертант розв'язав важливу наукову проблему, яка розкриває перспективи розвитку цифрової системи фахової підготовки майбутніх педагогів професійного навчання у закладах вищої освіти.

Робота характеризується логічною послідовністю викладення результатів дослідження, поставлені завдання розглянуті достатньою мірою і завершені конкретними висновками та пропозиціями. Отримані результати підтверджують досягнення автором поставленої мети дисертації та мають науково-теоретичне і практичне значення. Оформлення дисертації відповідає встановленим вимогам, матеріал викладений послідовно. Дисертація загалом є завершеним самостійним науковим дослідженням, яке досить повно висвітлює обрану тему.

Найбільш вагомими науковими результатами, що містяться в дисертації.

У результаті проведеного дослідження дисертантом:

- проаналізовано стан досліджуваної проблеми у науково-педагогічній літературі та виокремлено тенденції розвитку цифрової дидактики професійної освіти й виявлено потенціал цифрового освітнього середовища закладу вищої освіти у формуванні професійної компетентності майбутніх педагогів професійного навчання та уточнено сутність ключових понять дослідження;
- теоретично обґрунтовані педагогічні умови цифровізації фахової підготовки майбутніх педагогів професійного навчання у закладах вищої освіти.

- розроблено структурно-функціональну модель цифровізації фахової підготовки майбутніх педагогів професійного навчання у закладах вищої освіти;

- розроблено структурну матрицю професійної компетентності майбутніх педагогів професійного навчання, уточнено змістовно-функціональне наповнення її компонентів, критеріїв, показників та описано рівневі характеристики сформованості за такою градацією вияву: високий, достатній, задовільний та низький рівень;

- розроблено та впроваджено авторську методику цифровізації фахової підготовки у закладах вищої освіти у процесі вивчення дисциплін «Цифрові технології в галузі освіти», «Дидактичні основи професійної освіти», «Методика професійного навчання», «Інноваційні освітні технології».

Достовірність висновків і наукова новизна отриманих результатів

Аналіз матеріалів дослідження засвідчив, що представлена дисертаційна робота має системний характер, характеризується логічним підходом та містить елементи наукової новизни. Основні положення наукової новизни пов'язані з результатами вирішення завдань дослідження. Вони визначаються особистим внеском автора у розв'язання актуального наукового завдання в напрямку цифровізації фахової підготовки майбутніх педагогів професійного навчання у закладах вищої освіти.

Наукова новизна отриманих результатів полягає в тому, що:

- *уперше* визначено і теоретично обґрунтовано педагогічні умови цифровізації фахової підготовки майбутніх педагогів професійного навчання у ЗВО (створення мотиваційно-креативної атмосфери під час навчальних занять шляхом залучення майбутніх педагогів професійного навчання до освітніх інтеракцій за допомогою цифрових застосунків, платформних рішень; насичення цифрового освітнього середовища ЗВО інноваційними цифровими продуктами для інтенсифікації когнітивної діяльності майбутніх педагогів професійного навчання; взаємодоповнювальне використання цифрових технологій (реверсивних та іммерсивних) для занурення студентів у змодельований контекст професійної діяльності; організація цифрової тьюторської підтримки майбутніх педагогів професійного навчання під час проходження різних видів практик) та розроблено структурно-функціональну модель такого процесу, що складається з сукупності блоків (цільовий, теоретико-методологічний, змістовно-процесуальний, аналітичний, результативний), функціонування яких передбачає формування професійної компетентності майбутніх педагогів професійного навчання у ЗВО;

- конкретизовано *компоненти* (мотиваційно-ціннісний, інформаційно-знаннєвий, діяльнісно-дослідницький, особистісно-розвивальний), *критерії*

(орієнтувально-ціннісний (стійка мотивація студентів до професійного становлення як конкурентоспроможного педагога, заснована на ціннісних переконаннях про значення здобутої професії); *когнітивно-інформаційний* (системність загальнопедагогічних та спеціальних фахових знань, які забезпечують здатність студентів вирішувати нетипові професійні завдання, що виникають в умовах цифровізації освіти); *праксеологічно-технологічний* (здатність студентів вирішувати складні професійно-педагогічні завдання на основі використання палітри спеціальних фахових вмінь та оцінки доцільності обраних стратегій з точки зору їх раціональності); *рефлексивний* (усвідомлення студентами необхідності безперервного професійного саморозвитку як суб'єкта професійної педагогічної діяльності)); показники та описові характеристики рівнів (високий, достатній, задовільний, низький) сформованості професійної компетентності майбутніх педагогів професійного навчання.

– *уточнено* сутність понять «цифрове освітнє середовище ЗВО», «професійна компетентність майбутніх педагогів професійного навчання», «педагогічні умови цифровізації фахової підготовки майбутніх педагогів професійного навчання».

Найбільш значущим результатом дослідження, що становить наукову новизну, варто визначити розроблену авторську структурно-функціональну модель цифровізації фахової підготовки майбутніх педагогів професійного навчання у закладах вищої освіти. Розроблена модель відображає: цільовий блок-елемент; теоретичні підвалини цифровізації вищої педагогічної освіти та методологічні засади впровадження ідей цифрової дидактики у межах використання цифрового освітнього середовища у педагогічних закладах вищої освіти (теоретико-методологічний блок-елемент); ідеї інноватизації змісту обраних для проведення дослідження курсів засобами цифрових технологій та сукупність форм, методів й засобів організації освітньої діяльності майбутніх педагогів професійного навчання у цифровому освітньому середовищі (змістовно-процесуальний блок); логіку оцінювання рівня сформованості професійної компетентності майбутніх педагогів професійного навчання за певними у виразниками (аналітичний блок-елемент); досягнення очікуваного результату (результативний блок-елемент).

Модель створює підґрунтя для системного формування професійної компетентності майбутніх педагогів професійного навчання у цифровому освітньому середовищі.

**Значення для науки і практики отриманих автором результатів.
Рекомендації щодо використання результатів і висновків дисертації.**

Дисертаційна робота В. І. Барладина містить нові, раніше не захищені наукові положення, а обґрунтовані результати у сукупності розв'язують актуальну наукову пошукову проблему.

Запропоновані та експериментально перевірені авторські навчально-методичні матеріали можуть бути використані при подальших дослідженнях цифровізації фахової підготовки майбутніх педагогів професійного навчання; при написанні монографій, магістерських та бакалаврських робіт, підручників, посібників з теорії та методики професійної освіти.

Результати дослідження *впроваджено* в освітній процес Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка (довідка про впровадження № 1378/20.03-33 від 16.12.2025 р.), Рівненського державного гуманітарного університету (довідка про впровадження № 01-12/125 від 16.12.2025 р.), Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини (довідка про впровадження № 2074/01 від 30.12.2025 р.).

Оцінка змісту дисертації, її завершеність.

Зміст дисертаційної роботи структурований, послідовний та логічний. Рецензована робота складається з анотацій українською й англійською мовами, вступу, трьох розділів, висновків до розділів, загальних висновків, списку використаних джерел (219 найменувань, з них 77 – іноземними мовами) і 7 додатків на 32 сторінках. Загальний обсяг дисертації – 295 сторінок друкованого тексту, основний зміст викладено на 215 сторінках. Роботу ілюстровано 18 таблицями та 12 рисунками.

Авторові, на наше переконання, вдалося чітко та вичерпно визначити актуальність обраної теми дослідження, мету, завдання, об'єкт та предмет дослідження. Ґрунтовно охарактеризовано методологічну основу дисертації, сформульовано наукову новизну, а також змістовно викладено основні її положення.

У **першому розділі** – *«Цифровізація фахової підготовки майбутніх педагогів професійного навчання як педагогічна проблема»* автором з'ясовано стан проблеми цифровізації фахової підготовки майбутніх педагогів професійного навчання у закладах вищої освіти в педагогічній теорії та практиці. Виокремлено ключові тенденції розвитку цифрової дидактики вищої педагогічної освіти, зокрема: перехід від цифрових інструментів до цифрової педагогіки; персоналізація навчання на основі використання цифрових застосунків, платформних рішень, відкритих цифрових сервісів зберігання та обміну інформацією для адаптації освітнього контенту під

індивідуальні потреби студента; інтеграції онлайн і офлайн форматів навчання студентів; відкритість ЗВО до співпраці зі стейкхолдерами та трансформації інформаційної інфраструктури в напрямі використання прогресивних практик цифровізації підготовки майбутніх педагогів, в тому числі МППН (п.1.2., с.52 дисертаційного дослідження); використання колаборативної практики підготовки МППН на основі звернення до відкритих освітніх ресурсів; концентрування цифрової дидактики на розвитку рефлексивного мислення МППН, а не лише пасивного споживання знань; впровадження геймифікації та симуляцій у фахову підготовку МППН (п.1.1., с.44 дисертаційного дослідження); автоматизація оцінювання освітніх результатів студентів та використання засобів цифрової дидактики для налагодження зворотного зв'язку в системах «викладач-здобувач», «здобувач-здобувач», «здобувач-студентська група», «здобувач-стейкхолдер»; забезпечення екологічності цифрового освітнього середовища (п.1.3., с.92 дисертаційного дослідження).

Дисертантом досліджено зарубіжний досвід цифровізації майбутніх педагогів професійного навчання у закладах вищої освіти, з прогнозуванням, що вивчення сучасних ідей організації фахової освіти МППН в умовах цифровізації в міжнародному досвіді сприятиме просвітництву та пропагуванню наукових знань про організаційні, метаріально-технічні, технологічні, ідейні особливості її реалізації серед освітян України в умовах зміни освітніх стандартів та цифрової трансформації (п.1.2., с.53 дисертаційного дослідження).

Визначення понять, запропоновані автором, вирізняються високою якістю та свідчать про його ґрунтовний підхід до дослідження, є цінним внеском у роботу та заслуговують на схвалення співвідношення понять «цифрове освітнє середовище ЗВО», «професійна компетентність майбутніх педагогів професійного навчання», «педагогічні умови цифровізації фахової підготовки майбутніх педагогів професійного навчання».

Автором схарактеризовано потенціал цифрового освітнього середовища закладу вищої освіти у формуванні професійної компетентності майбутніх педагогів професійного навчання (п.1.3., с.77 дисертаційного дослідження).

У **другому розділі** – *«Педагогічні умови і структурно-функціональна модель цифровізації фахової підготовки майбутніх педагогів професійного навчання у ЗВО»* – дисертантом визначено, теоретично обґрунтовано та реалізовано педагогічні умови цифровізації фахової підготовки майбутніх педагогів професійного навчання у закладах вищої освіти (створення мотиваційно-креативної атмосфери під час навчальних занять шляхом залучення майбутніх педагогів професійного навчання до освітніх інтеракцій

за допомогою цифрових застосунків, платформних рішень; насичення цифрового освітнього середовища ЗВО інноваційними цифровими продуктами для інтенсифікації когнітивної діяльності майбутніх педагогів професійного навчання; взаємодоповнювальне використання цифрових технологій (реверсивних та іммерсивних) для занурення студентів в змодельований контекст професійної діяльності; організація цифрової тьюторської підтримки майбутніх педагогів професійного навчання під час проходження різних видів практик) (п.2.2., с.124 дисертаційного дослідження);.

Особливої уваги заслуговує розроблена структурно-функціональна модель цифровізації фахової підготовки майбутніх педагогів професійного навчання у закладах вищої освіти, яка відображає: цільовий блок-елемент; теоретичні підвалини цифровізації вищої педагогічної освіти та методологічні засади впровадження ідей цифрової дидактики у межах використання цифрового освітнього середовища у педагогічних закладах вищої освіти (теоретико-методологічний блок-елемент); ідеї інноватизації змісту обраних для проведення дослідження курсів засобами цифрових технологій та сукупність форм, методів й засобів організації освітньої діяльності майбутніх педагогів професійного навчання у цифровому освітньому середовищі (змістовно-процесуальний блок); логіку оцінювання рівня сформованості професійної компетентності майбутніх педагогів професійного навчання за певними увиразниками (аналітичний блок-елемент); досягнення очікуваного результату (результативний блок-елемент) (п.2.3., систематизованими на рис. 2.3., с.153 дисертаційного дослідження).

У межах дослідження встановлено, що кожен блок моделі наділений певними функціями, сутність яких відображена у структурі моделі. *Цільова функція* забезпечує розгортання процесу відповідно до виокремленої мети, теоретико-методологічних засад, спеціальних педагогічних принципів, педагогічних умов, форм та методів навчання. *Розвивальна функція* структурно-функціональної моделі полягає у формуванні загальнопедагогічних та спеціальних знань майбутніх педагогів професійного навчання, професійних умінь і навичок, стимулюванні пізнавальної активності, творчого саморозвитку, формуванні компонентів професійної компетентності студентів. *Змістовно-процесуальна функція* спрямована на створення умов для рефлексивної, діалогічної взаємодії майбутніх педагогів професійного навчання у цифровому освітньому середовищі як суб'єктів процесу навчання та професійно-орієнтованої діяльності. *Оціночно-аналітична функція* має на меті діагностику рівнів сформованості професійної компетентності майбутніх педагогів професійного навчання, зі встановленням

якісних та кількісних змін у компонентах досліджуваного феномену, визначення результативності запропонованих педагогічних інтервенцій (п.2.3., с.154-155 дисертаційного дослідження).

У **третьому розділі** – *«Експериментальне дослідження цифровізації фахової підготовки майбутніх педагогів професійного навчання у закладах вищої освіти»* – дисертантом, відповідно до визначених завдань дослідно-експериментальної роботи, описано методику педагогічного експерименту щодо впровадження в освітній процес авторської методики реалізації педагогічних умов цифровізації фахової підготовки майбутніх педагогів професійного навчання, що мала на меті модифікацію й удосконалення змісту курсів «Цифрові технології в галузі освіти», «Дидактичні основи професійної освіти», «Методика професійного навчання», «Інноваційні освітні технології» шляхом його розширення цифровим контентом, організації цифрової взаємодії, залучення студентів до практико-зорієнтованих форм навчання.

Значний науковий інтерес викликає частина дисертації, в якій представлені матеріали діагностування рівнів сформованості професійної компетентності майбутніх педагогів професійного навчання, які навчаються за спеціальністю 015.39 Професійна освіта (Цифрові технології) в трьох ЗВО України (п.3.1. с.187 дисертаційного дослідження).

На основі визначених критеріїв та показників, автором схарактеризовано рівні сформованості досліджуваної компетентності у майбутніх педагогів професійного навчання у закладах вищої освіти (п.2.1., таблиця 2.2., с.119 дисертаційного дослідження).

Формувально-технологічний етап експерименту підтверджує, що впровадження в освітній процес авторської методики позитивно впливає на динаміку формування ПК МППН (п.3.3., відображено в таблиці 3.12 й графічно візуалізовано на рисунку 3.5., с.225-226 дисертаційного дослідження).

Проведення аналітичних дій за допомогою порівняння стану сформованості компонентів та загалом ПК МППН в ЕГ та КГ на початку й наприкінці впровадження запропонованих педагогічних інтервенцій засвідчило ефективність авторської методики цифровізації фахової підготовки МППН у ЗВО, достовірність отриманих результатів підтверджено методами математичної статистики.

На основі порівняння динаміки формування ПК в ЕГ та КГ було встановлено, що кількість МППН з ЕГ з високим та достатнім рівнем сформованості ПК за експериментальний період зросла, а кількість студентів-педагогів із задовільним та низьким рівнем – суттєво зменшилась. У порівнянні з КГ динаміка змін була суттєвішою, про що свідчать результати

проведених обчислень.

Отримані результати засвідчили, що в експериментальних групах кількість студентів з високим і достатнім рівнем сформованості досліджуваного феномену збільшилась у порівнянні з початковим зрізом, а кількість здобувачів із задовільним та низькими рівнями – суттєво зменшилась. У контрольних групах динаміка формування професійної компетентності майбутніх педагогів професійного навчання була суттєво нижчою. Так, кількість студентів з високим рівнем збільшилась на 7,79%, що на 11,5% менше ніж в експериментальних групах, з достатнім – на 5,19%, що на 17,57% менше ніж в експериментальних групах. Відзначалося також зменшення кількості майбутніх педагогів професійного навчання із задовільним і низьким рівнями відповідно: від 53,25% до 51,95%, що на 27,80% менше ніж в експериментальних групах; від 12,99% до 1,30%, що на 1,30% менше ніж в експериментальних групах.

Отже, результати проведеного експерименту підтверджують ефективність запропонованих педагогічних умов цифровізації фахової підготовки майбутніх педагогів професійного навчання, які покладено в основу авторської методи їх реалізації.

Запропоновані та експериментально перевірені авторські навчально-методичні матеріали можуть бути використані при подальших дослідженнях цифровізації фахової підготовки майбутніх педагогів професійного навчання; при написанні монографій, магістерських та бакалаврських робіт, підручників, посібників з теорії та методики професійної освіти. Висновки та результати дослідження мають теоретичну та практичну значущість для подальшого вивчення та вирішення проблеми оптимізації професійної підготовки майбутніх педагогів професійного навчання у ЗВО України і можуть використовуватися викладачами для цілеспрямованого оновлення навчання майбутніх педагогів професійного навчання в еру цифрових технологій.

Отже, дисертаційна робота В. І. Барладина за своїм змістом і формою є завершеним самостійним дослідженням та відповідає нормативним вимогам.

Повнота викладення основних результатів дисертації в опублікованих наукових працях.

Результати наукової роботи повною мірою відображені в публікаціях здобувача у наукових фахових виданнях, зміст і характер яких відповідають встановленим вимогам МОН України. Окрім того, виступи дисертанта з оприлюдненням основних положень дисертації на науково-практичних заходах свідчать про достатній рівень апробації проведеного дослідження.

Результати дослідження висвітлено в 11 одноосібних наукових публікаціях автора, з яких 5 відображають основні наукові результати дисертації, 6 – апробаційного характеру.

Дискусійні положення та зауваження до змісту дисертації.

1. У своїй роботі, на с.76–77 автор характеризує переваги цифрових технологій через такі ознаки, як «інтерактивність», «адаптивність», «доступність», «результативність», «гнучкість». Разом із тим не зовсім зрозуміло, за яким принципом саме ці характеристики визначено ключовими. Чи не варто було б конкретизувати критерії їх добору?

2. Характеризуючи потенціал цифрового освітнього середовища (с.85–87 автор зазначає: *«Персоналізоване навчання в ЦОС спрямовує МППН до формування власного «цифрового сліду» або «цифрового профілю»...*». Водночас поняття «цифровий слід» у сучасних дослідженнях має різні трактування (технологічне, педагогічне, аналітичне). Вважаємо, що варто було б конкретизувати, яке саме трактування цього поняття покладено в основу дослідження?

3. Автором у підрозділі 2.2 обґрунтовано педагогічні умови цифровізації фахової підготовки майбутніх педагогів професійного навчання та визначено їх взаємозв'язок із компонентами професійної компетентності. Водночас окремі положення щодо механізмів реалізації педагогічних умов містять досить розгорнуті описи цифрових платформ і сервісів, що дещо зміщує акцент із педагогічної сутності запропонованих умов.

Варто зазначити, що зроблені зауваження суттєво не знижують наукової і практичної цінності здійсненого дослідження. Вищенаведені зауваження, які в певній мірі носять характер побажань, не впливають на загальну позитивну оцінку якості виконаної дисертантом роботи.

Висновок про відповідність дисертації вимогам «Порядку присудження наукових ступенів».

Аналіз дисертації та опублікованих праць дає підстави для висновку про те, що дисертація «Цифровізація фахової підготовки майбутніх педагогів професійного навчання у закладах вищої освіти» є завершеною, самостійно виконаною науковою працею, що має вагоме теоретичне і прикладне значення, заслуговує позитивної оцінки, відповідає вимогам наказу Міністерства освіти і науки України від 12 січня 2017 р. № 40 «Про затвердження вимог до оформлення дисертації» та постанови Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44 «Про затвердження Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії» (зі змінами), а її автор Барладин Василь Іванович – заслуговує на присудження

ступеня доктора філософії за спеціальністю 015 Професійна освіта (за спеціалізаціями).

Офіційний опонент:

доктор філософії, доцент,
доцент кафедри професійної освіти
та технологій за профілями
Уманського національного
університету

Олександр САЖІЄНКО

Підпис *Олександр Сажієнко*

ЗАСВІДЧУЮ
Начальник відділу кадрів Уманського
національного університету

Олександр Сажієнко

27 08 20 26 р.

